

Bruxelles, 14.10.2015
COM(2015) 510 final

**COMUNICAREA COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL
EUROPEAN ȘI CONSILIU**

**Gestionarea crizei refugiaților: stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul
Agendei europene privind migrația**

GESTIONAREA CRIZEI REFUGIAȚILOR: STADIUL DE REALIZARE A ACȚIUNILOR PRIORITARE DIN CADRUL AGENDEI EUROPENE PRIVIND MIGRAȚIA

I. INTRODUCERE

În primele nouă luni ale anului au reușit să ajungă în Europa peste 710 000 de persoane¹ – refugiați, persoane strămutate și migranți – și se pare că această tendință va continua. Uniunea Europeană este astfel pusă la încercare. În Agenda europeană privind migrația, prezentată de Comisie în mai 2015², se arată că fenomenul trebuie gestionat printr-o abordare complexă. De atunci au fost introduse o serie de măsuri importante, printre care adoptarea a două mecanisme de urgență pentru transferarea a 160 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională din statele membre cele mai afectate în alte state membre ale UE. Actuala criză a refugiaților necesită însă măsuri suplimentare imediate.

Din acest motiv, Comisia Europeană a prezentat în detaliu, la 23 septembrie, o serie de **acțiuni prioritare** pentru punerea în aplicare a Agendei europene privind migrația, care trebuie întreprinse în cursul următoarelor șase luni³. Printre acestea se numără atât acțiuni pe termen scurt menite să stabilizeze situația actuală, cât și măsuri pe termen lung menite să instituie un sistem robust care să reziste în timp.

Lista de acțiuni prioritare conține principalele măsuri imediat necesare, și anume i) **măsuri operaționale**, ii) măsuri de **sprijin bugetar** și iii) măsuri de **punere în aplicare a legislației UE**.

Lista a fost aprobată în cadrul reuniunii informale a șefilor de stat sau de guvern din 23 septembrie 2015⁴.

La trei săptămâni după reuniunea menționată, în comunicarea de față este prezentat stadiul actual al realizării acțiunilor prioritare (a se vedea anexa 1). Consiliul European din această săptămână oferă șefilor de stat sau de guvern ocazia să își asume angajamentul explicit și inechivoc de a demara o nouă etapă a răspunsului UE la criza refugiaților, și anume realizarea promptă și hotărâtă a măsurilor.

II. MĂSURILE OPERAȚIONALE

Gestionarea eficientă a presiunii exercitate de fluxurile migratorii asupra unor părți ale frontierei externe comune a spațiului Schengen presupune atât responsabilitate, cât și solidaritate din partea tuturor statelor membre. Prin amenajarea rapidă a punctelor de acces (abordarea de tip „hotspot”) statele membre cele mai afectate sunt ajutate să asigure primirea, identificarea și înregistrarea în condiții corespunzătoare a persoanelor nou-venite. În paralel, Consiliul a adoptat măsurile propuse de Comisie cu privire la **transferul a 160 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională**, ceea ce va

---

¹ Date provenite de la Frontex și publicate la 13 octombrie 2015.

² COM(2015) 240 final.

³ COM(2015) 490 final.

⁴ Declarația poate fi consultată la <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2015/09/23-statement-informal-meeting/>.

permite o reducere considerabilă, deși parțială, a presiunii în cazul celor mai afectate state membre. Este extrem de important ca aceste măsuri paralele să fie pe deplin puse în aplicare – prelevarea amprentelor digitale ale tuturor migranților, efectuarea cu rapiditate a selecției și a transferului solicitanților de azil și asigurarea unor capacități adecvate de primire – și ca ele să fie însoțite de măsuri de prevenire a deplasărilor secundare și de returnare imediată în țara de transfer a persoanelor transferate când sunt găsite în alt stat membru. Cealaltă componentă esențială este acțiunea de asigurare a unei returnări rapide, fie ea voluntară sau forțată, a persoanelor care nu au nevoie de protecție internațională și care, așadar, nu întrunesc criteriile de transfer. Acțiunile prioritare stabilite de Comisie s-au concentrat în special pe funcționarea în practică a acestor măsuri.

II.1 Aplicarea abordării de tip „hotspot”

Pentru refacerea încrederii în sistem, în general, și în spațiul Schengen de liberă circulație fără controale la frontierele interne, în particular, este primordial ca gestionarea migrației la frontierele externe supuse celor mai mari presiuni să funcționeze bine și să fie eficace. Pentru strategia și credibilitatea UE este esențial să se demonstreze că sistemul de migrație poate reveni la o funcționare corespunzătoare, în special prin **mobilizarea în punctele de acces a unor echipe de sprijin pentru gestionarea migrației**⁵ care să sprijine statele membre aflate sub cea mai mare presiune să își îndeplinească obligațiile și responsabilitățile. Pentru a-și desfășura activitatea, echipele de sprijin au nevoie de un nucleu puternic alcătuit din agențiile UE, de cea mai strânsă cooperare cu autoritățile din Italia și Grecia și de sprijinul altor state membre.

Atât în Italia, cât și în Grecia sunt prezenți acum trimiși speciali ai Comisiei care asigură coordonarea practică și acordă sprijin. În Grecia lucrează o echipă specializată sub conducerea directorului general al serviciului de sprijin pentru reforme structurale al Comisiei, care raportează direct președintelui. Această echipă a convenit asupra unei abordări în etape, și anume identificarea punctelor de acces, demararea transferurilor, reluarea returnărilor și consolidarea frontierei. Același model de activități directe de sprijin și coordonare, asigurate în timp real, funcționează și în Italia. Acest intens sprijin permanent din partea Comisiei le-a fost de real ajutor celor două state membre pentru a trece la faza de punere în aplicare a transferului (a se vedea anexele 2 și 3).

Atât în Grecia, cât și în Italia, echipele de sprijin pentru gestionarea migrației sunt constituite și coordonate de grupuri operative europene la nivel regional, ca urmare a mobilizării sporite a agențiilor, stabilită în Agenda europeană privind migrația. Participă toate agențiile următoare: Frontex, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Europol și Eurojust⁶. Drept urmare, acestea pot să reacționeze imediat la nevoile identificate în foile de parcurs prezentate de Italia și Grecia.

Activitatea reprezentanților se bazează însă în mare măsură pe sprijinul statelor membre. **Frontex și EASO au lansat, amândouă, cereri de contribuții** din partea statelor membre în materie de resurse umane și de echipamente tehnice. În ambele cazuri, cererile se referă la volume fără precedent în comparație cu solicitările formulate de agenții în trecut, ceea ce reflectă natura excepțională a provocărilor cu care se confruntă în prezent statele membre cele

⁵ Un punct de acces, așa-numitul „hotspot”, este o secțiune a frontierei externe a UE sau o regiune cu o presiune migratorie extraordinară care face necesar sprijinul intensificat și concertat al agențiilor UE.

⁶ Reprezentanții acestor agenții lucrează împreună în birouri comune, instalate în porturi sau în centre de primire specifice, pentru coordonarea asistenței acordate de UE autorităților naționale în activitățile de identificare, înregistrare și returnare, precum și în activitățile de culegere, comunicare și analizare de date și informații pentru sprijinirea cercetărilor penale având ca obiect rețelele de introducere ilegală a persoanelor.

mai afectate: este esențial ca celelalte state membre să răspundă pozitiv, concret și rapid la aceste cereri.

Ultima cerere lansată de Frontex avea ca obiect un număr suplimentar de 775 de polițiști de frontieră, experți în verificare și interogare și interpreți – sarcini indispensabile pentru gestionarea eficientă a frontierelor externe ale Uniunii Europene. Cererea conținea două părți: 670 de ofițeri – în principal pentru sprijin direct în cadrul abordării de tip „hotspot” din Italia și Grecia, care acoperă nevoile estimate până la sfârșitul lunii ianuarie a anului 2016 – și 105 agenți invitați care urmează să fie trimiși pe teren la diverse frontiere terestre externe ale Uniunii Europene.

Ultima cerere lansată de EASO are ca obiect 370 de experți și ar trebui să acopere necesarul din Italia și Grecia până în al treilea trimestru al anului 2017. Acești experți ar trebui să sprijine autoritățile de gestionare a azilului din cele două state membre în procesul de înregistrare, în sarcinile de informare aferente transferului și în activitatea de detectare a eventualelor documente frauduloase.

Necesarul de personal și de echipamente a fost recunoscut explicit în cadrul reuniunii informale a șefilor de stat sau de guvern din luna septembrie, termenul pentru acoperirea acestui necesar fiind luna noiembrie.

Deocamdată însă, angajamentele asumate de statele membre se situează mult sub nevoile reale. La 8 octombrie numai șase state membre⁷ răspunseseră cererii de contribuții lansate de EASO, oferind 81 de experți din cei 374 necesari. Până în prezent, la cererea de contribuții lansată de Frontex au răspuns șase state membre⁸, oferind 48 de polițiști de frontieră. **Statele membre ar trebui să își prezinte rapid contribuțiile pentru a acoperi necesarul evaluat de agenții.**

Punctele de acces identificate de **Italia** sunt Augusta, Lampedusa, Porte Empedocle, Pozzallo, Taranto și Trapani (a se vedea anexa 5). Prima echipă de sprijin pentru gestionarea migrației a fost constituită și funcționează deja în Lampedusa. Aceasta se bazează pe un grup operativ european la nivel regional care a fost constituit în iunie 2015, în Catania, Sicilia⁹. Echipa de sprijin este alcătuită în prezent din două echipe de interogare de la Frontex și din experți de la EASO prezenți atât în punctul de acces, cât și într-un centru din apropiere utilizat pentru transferuri. Frontex a trimis deja pe teren 42 de agenți invitați, iar EASO 6 experți.

Pentru ca abordarea de tip „hotspot” să fie eficientă, este esențial să fie mărite capacitățile de primire, adică de găzduire a solicitanților de azil înainte ca aceștia să fie transferați. De asemenea, trebuie să existe o capacitate adecvată de luare în custodie publică a migranților în situație neregulamentară înainte de executarea unei decizii de returnare. Italia și-a mărit capacitățile de primire și dispune acum de centre de primire inițială în patru dintre punctele de acces identificate, cu o capacitate de găzduire de aproximativ 1 500 de persoane. Capacitatea va fi mărită, astfel încât să se creeze încă 1 000 de locuri până la sfârșitul anului, atingându-se în acest fel o capacitate de primire inițială de 2 500 de locuri.

Punctele de acces desemnate în **Grecia** sunt Lesbos, Chios, Leros, Samos și Kos (a se vedea anexa 4). Grupul operativ european la nivel regional, cu baza în Pireu, este pe deplin operațional. Prima echipă de sprijin pentru gestionarea migrației își va avea baza în punctul de

⁷ Austria, Belgia, Țările de Jos, România, Slovacia și Spania.

⁸ Belgia, Republica Cehă, Lituania, Portugalia, România și Suedia.

⁹ În grupul operativ sunt implicate Frontex, EASO, Europol, EU NAVFOR MED operația SOPHIA (operație navală a UE) și autoritățile italiene.

acces din Lesbos. Frontex a trimis deja pe teren 53 de experți, iar un angajat al EASO este stabilit permanent în Grecia pentru a ajuta la organizarea trimerii pe teren a experților EASO.

Grecia și-a mărit capacitățile de primire și dispune acum de șapte centre de primire inițială, centre de verificare și instalații temporare în patru din cele cinci puncte de acces identificate (Lesbos, Chios, Samos și Leros), cu o capacitate de găzduire de aproximativ 2 000 de persoane. Se continuă mărirea capacității¹⁰.

O parte din capacitățile de primire necesare în punctele de acces este legată de identificarea și înregistrarea migranților în situație neregulamentară care nu au în mod clar nevoie de protecție internațională și, prin urmare, nu întrunesc criteriile de transfer. Este necesar, astfel, ca instalațiile să dispună de o capacitate suficientă pentru a preveni fuga migranților în situație neregulamentară.

II.2 Punerea în practică a mecanismului de transfer

La 14 septembrie, Consiliul a adoptat, la propunerea Comisiei, decizia¹¹ de a transfera 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională din Italia și Grecia. Acesta a fost urmată, la o săptămână, de decizia¹², bazată tot pe o propunere a Comisiei, de a transfera 120 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională din Italia, Grecia și alte state membre direct afectate de criza refugiaților. Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației sunt instrumentele prin care se asigură că aceste transferuri pot avea loc la frontierele externe ale Uniunii.

Ambele decizii necesită măsuri imediate din partea instituțiilor UE, a statelor membre sub presiune și a statelor membre care s-au angajat să primească persoane transferate.

La 1 octombrie, Comisia Europeană a reunit peste 80 de delegați din statele membre, agențiile UE, Organizația Internațională pentru Migrație și Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în cadrul unui **Forum privind transferul și relocarea** pentru promovarea punerii în practică a acestor proceduri. În cadrul forumului, Italia și Grecia și-au prezentat foile de parcurs pentru transferuri, rezumând măsurile din domeniul azilului, al primirii inițiale și al returnării, precum și acțiunile pe care le vor întreprinde în următoarele săptămâni pentru a asigura punerea deplină în practică a mecanismului de transfer.

Primele transferuri de persoane care au în mod clar nevoie de protecție au fost deja efectuate, dar mai sunt încă multe de făcut pentru a se asigura că acestea vor fi urmate rapid de un flux substanțial de mai multe sute de transferuri pe lună. Tuturor statelor membre li s-a adresat cererea de a desemna puncte de contact naționale pe teritoriul lor, iar până în prezent 21 de state membre au desemnat puncte de contact naționale¹³. Li s-a adresat, de asemenea, cererea

---

¹⁰ De exemplu, o instalație temporară de 300-400 de locuri va fi deschisă în Kos până la sfârșitul anului.

¹¹ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO L 239, 15.9.2015, p. 146).

¹² Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO L 248, 24.9.2015, p. 80).

¹³ Austria, Belgia, Bulgaria, Cipru, Croația, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Italia, Letonia, Luxemburg, Malta, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Ungaria.

de a trimite ofițeri de legătură, dacă este cazul, în Italia și Grecia. Până în prezent 22 de state membre au trimis ofițeri de legătură¹⁴.

Esențial în lanțul de transfer este să existe o capacitate adecvată de primire în statele membre de primire pentru găzduirea persoanelor transferate. Până în prezent, doar șase state membre au notificat că au creat această capacitate de primire pentru găzduirea persoanelor transferate¹⁵. **Toate statele membre trebuie să efectueze această notificare până la sfârșitul lunii octombrie.**

Primul transfer efectiv de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională

La 9 octombrie 2015 a decolat din Roma un prim avion cu 19 eritreeni la bord care urmează să înceapă o nouă viață în Suedia. Cinci femei și 14 bărbați au plecat de pe aeroportul Ciampino, în prezența comisarului pentru migrație și afaceri interne, Dimitris Avramopoulos, a ministrului afacerilor externe din Luxemburg, Jean Asselborn, și a ministrului de interne din Italia, Angelino Alfano. A fost un important moment simbolic prin care s-a marcat începutul unei noi abordări – al unei abordări europene – a modului în care tratăm cererile de azil. Dincolo de simbolică totuși, transferurile trebuie acum să devină sistematice, ele trebuie să devină o procedură curentă în Italia și în Grecia.

Primul zbor a fost rezultatul unei intense munci de pregătire pe teren, desfășurată de autoritățile italiene și de cele suedeze, de Frontex și alte agenții ale UE, de ONG-uri locale și de trimișii speciali ai Comisiei Europene. Prin depunerea unor eforturi neobosite s-a asigurat că sistemul este operațional și că înregistrarea și prelucrarea necesare pot fi efectuate în fiecare etapă a procesului.

Implicarea comunității eritreene a fost crucială pentru reușita primei acțiuni de transfer. La început, solicitanții de azil șovăiau să fie înregistrați, deoarece nu aveau încredere în sistem. A fost nevoie de mult efort din partea trimișilor Comisiei la fața locului, în colaborare cu ICNUR și cu ONG-urile locale, pentru a convinge primul set de persoane că urmau într-adevăr să fie transferate.

Încrederea în sistem este tot mai mare însă, mai ales de la efectuarea primului transfer. În prezent, în Lampedusa și Villa Sikanian, refugiații stau la coadă ca să se înregistreze. Există peste 100 de eritreeni care sunt deja considerați candidați pentru transfer.

În prezent, este crucial să aibă loc noi acțiuni de transfer, în special pentru a se evita un „blocaj” în fluxul de candidați pentru transfer care așteaptă.

¹⁴ Austria, Belgia, Republica Cehă, Cipru, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Irlanda, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Polonia, Portugalia, România, Spania, Slovacia, Suedia, Țările de Jos în Italia și Slovenia atât în Italia, cât și în Grecia.

¹⁵ Austria, Franța, Germania, Luxemburg, Suedia și Spania.

Transferul cu succes al primelor grupuri de persoane din cadrul acțiunilor de transfer constituie un prim pas important. Aceste acțiuni trebuie acum să capete un caracter ferm și constant și să fie efectuate la o scară suficientă. **Toate statele membre ar trebui acum să transmită Comisiei angajamente clare cu privire la numărul de persoane pe care le vor transfera din acest moment până la sfârșitul anului**, având în vedere caracterul urgent al provocării.

II.3 Relocarea

Relocarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională direct din țări terțe reprezintă, pentru UE, îndeplinirea obligațiilor sale în domeniul umanitar și, pentru refugiați, o alternativă sigură în comparație cu aceea de a se angaja singuri pe drumul periculos către Europa. Cu ocazia Forumului privind transferul și relocarea din 1 octombrie, statele membre și-au confirmat angajamentele, asumate în luna iulie, de a primi în acest mod peste 20 000 de refugiați în următorii doi ani. În cadrul unui atelier desfășurat la 2 octombrie pe tema relocării au fost elaborate soluții practice pentru a se asigura aplicarea eficace a relocării. Primele relocări au avut loc deja¹⁶. **Statele membre ar trebui acum să furnizeze Comisiei informații cu privire la numărul de persoane pe care le vor reloca în următoarele șase luni și cu privire la locul din care acestea vor fi relocate.**

II.4 Returnarea și readmisia

Un element esențial al mecanismelor interdependente care alcătuiesc sistemul de azil al UE este să se asigure că cei care nu au dreptul la protecție internațională sunt efectiv **returnați**. În prezent, numărul de decizii de returnare puse în aplicare este mult prea mic, aspect exploatat de rețelele de introducere ilegală pentru a atrage migrații care nu au nevoie de protecție internațională. Cu cât sistemul de returnare devine mai eficace, cu atât mai mult se reduce posibilitatea călăuzelor de a convinge oamenii că se vor putea „strecura” dacă se constată că nu au nevoie de protecție internațională.

În cadrul Consiliului Justiție și Afaceri Interne din octombrie 2015, statele membre au aprobat planul de acțiune al UE privind returnarea, propus de Comisie¹⁷. **Accentul cade în prezent pe întreprinderea de măsuri imediate și eficace pe baza acestui plan.**

---

¹⁶ În cadrul mecanismului convenit la 20 iulie 2015 au fost relocați deja 132 de sirieni din țările vecine în Republica Cehă (16), Italia (96) și Liechtenstein (20).

¹⁷ COM(2015) 453 final.

Italia a efectuat de curând două operațiuni de returnare – 28 de tunisieni au fost returnați din Italia în Tunisia și 35 de egipteni au fost returnați în Egipt. O operațiune comună de returnare din Italia, coordonată de Frontex, este prevăzută pentru luna octombrie și două operațiuni urmează să aibă loc din Grecia. Frecvența acestor operațiuni trebuie mărită.

Asigurarea unor returnări eficiente este o componentă esențială a activității echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în punctele de acces.

Acest lucru necesită, de asemenea, existența unor sisteme eficiente în interiorul UE pentru emiterea și executarea deciziilor de returnare. În ultimele luni au fost întreprinse acțiuni concrete pentru dezvoltarea unui sistem de gestionare integrată a returnărilor și pentru valorificarea sistemelor de schimb de informații ale UE, în scopul includerii deciziilor de returnare și a interdicțiilor de intrare. Agențiile responsabile de returnare din statele membre trebuie, de asemenea, să fie dotate cu resursele necesare pentru a-și îndeplini rolul.

Returnările pot avea loc doar dacă există un acord cu țările de origine pentru readmisia persoanelor în cauză. **Readmisia** este o componentă indispensabilă a unei politici eficiente în materie de migrație. Persoanele returnate trebuie să fie readmise în țările lor de origine. Acest lucru presupune un parteneriat strâns cu țările terțe, în care să fie utilizate toate instrumentele aflate la dispoziție. În relația cu țările terțe, statele membre și Comisia ar trebui să colaboreze pentru a găsi echilibrul delicat dintre presiune și stimulente, astfel încât numărul de returnări să crească. Pentru facilitarea procesului **s-a convenit ca statele membre să trimită ofițeri europeni de legătură în materie de migrație în unsprezece țări până la sfârșitul anului 2015, însă această trimitere pe teren nu a avut loc deocamdată**¹⁸. Înaltul Reprezentant/vicepreședintele a lansat prima rundă de dialoguri la nivel înalt cu principalele țări de origine a migrației neregulate. Aceasta va fi urmată de diferite dialoguri mai ample cu Etiopia, Somalia, Uniunea Africană și țările din regiunea Sahel. **Prioritatea imediată este să se asigure că acordurile de readmisie existente sunt aplicate efectiv.**

Cum poate funcționa readmisia: cooperarea practică cu Pakistan

În 2012 a intrat în vigoare acordul de readmisie încheiat între UE și Pakistan. Dat fiind numărul ridicat de persoane implicate (a se vedea anexa 9) – Pakistanul fiind timp de mulți ani a patra cea mai mare sursă de resortisanți ai țărilor terțe găsiți în UE în situație neregulamentară – acordul menționat are o importanță deosebită. Se estimează însă că sunt returnați numai aproximativ 54 % din cetățenii pakistanezi pentru care UE a emis decizii de returnare. Eficacitatea punerii în aplicare a acordului variază în mod semnificativ de la un stat membru la altul. În Grecia s-a constatat un blocaj particular, rezultat din controverse legate de documente. Redemararea procesului de returnare constituie obiectivul unor discuții specifice pe tema readmisiei, care se desfășoară în această lună între Comisie, Grecia și autoritățile pakistaneze:

- Comisia și funcționari greci și pakistanezi au purtat, la Atena, discuții cu privire la aplicarea acordului de readmisie dintre UE și Pakistan;
- în aceeași zi au avut loc contacte între Delegația UE din Islamabad și Ministerul Afacerilor Externe din Pakistan;

¹⁸ Concluziile Consiliului din 8 octombrie 2015. „Cooperarea cu țările de origine și de tranzit este esențială pentru realizarea cu succes a operațiunilor de returnare. Pe termen scurt, UE va explora sinergiile diplomației UE pe teren prin intermediul delegațiilor UE și în special prin intermediul ofițerilor de legătură europeni în materie de migrație (EMLO) care urmează să fie desfășurați până la finele lui 2015 în Egipt, Maroc, Liban, Niger, Nigeria, Senegal, Pakistan, Serbia, Etiopia, Tunisia, Sudan, Turcia și Iordania.”

- la 29 octombrie, comisarul Avramopoulos se va deplasa la Islamabad pentru a discuta un plan comun privind migrația.

În urma acestor discuții se preconizează că:

- între Grecia și Pakistan va interveni o înțelegere comună privind aplicarea acordului de readmisie al UE ;
- Frontex va efectua în noiembrie o operațiune comună de returnare a pakistanezilor din Grecia;
- Comisia va prezenta un plan de acțiune operațional pentru o mai bună gestionare a migrației împreună cu Pakistanul.

II.5 Alte moduri de sprijinire a statelor membre

Existe alte câteva modalități prin care statele membre pot solicita UE să ofere asistență pentru gestionarea frontierelor și a migrației, însă acestea nu au fost încă valorificate pe deplin.

Statele membre pot solicita trimiterea pe teren a unor **echipe de intervenție rapidă la frontieră** (RABIT), care să furnizeze sprijin imediat poliției de frontieră în cazuri de presiuni migratorii urgente sau excepționale. Comisia consideră că circumstanțele cu care se confruntă Grecia în ultimele câteva luni au fost exact circumstanțele pentru care au fost create echipele. Nici Grecia, nici Italia nu au activat mecanismul până în prezent.

Mecanismul de protecție civilă al UE¹⁹ poate fi activat de o țară dacă aceasta consideră că este depășită de o criză. Mecanismul se bazează pe contribuții voluntare din partea statelor membre (cum ar fi cunoștințe și competențe de specialitate, echipamente, adăposturi și materiale medicale). Luna trecută li s-a cerut statelor membre să îi notifice Comisiei resursele care pot fi considerate disponibile pentru a fi trimise pe teren în ajutorul refugiaților. Numai opt state membre²⁰ au notificat că dispun – într-o măsură limitată – de resurse sau experți în materie de protecție civilă pe care ar fi pregătite să le trimită pe teren în cursul acestui an dacă s-ar solicita acest lucru. **Comisia reafirmă necesitatea ca statele membre să contribuie la mecanism în mod substanțial.**

Mecanismul a fost activat de două ori în 2015 pentru a ajuta Ungaria²¹ și o dată pentru a ajuta Serbia²² să facă față nevoilor urgente cauzate de aflusul fără precedent de refugiați și de migranți.

De asemenea, ar trebui reamintit faptul că sprijinul oferit de statele membre prin intermediul **operațiunilor comune Triton și Poseidon ale Frontex** continuă să constituie un sprijin cotidian pentru gestionarea frontierelor externe, ceea ce are ca rezultat salvarea a mii de migranți și de refugiați în proces. În prezent, 17 state membre furnizează resurse pentru Triton, iar 18 state membre pentru Poseidon²³. Cu toate acestea, **resursele puse la dispoziție tot nu acoperă necesarul.**

¹⁹ Mecanismul poate mobiliza diverse tipuri de asistență în natură, cum ar fi cunoștințe și competențe de specialitate, echipamente, adăposturi și materiale medicale.

²⁰ Belgia, Republica Cehă, Cipru, Finlanda, Letonia, Lituania, Slovacia, Suedia.

²¹ Aceste cereri au fost închise.

²² Această cerere este încă deschisă.

²³ Malta, Portugalia, Țările de Jos, Franța, Norvegia, Spania, Grecia, Polonia, România, Regatul Unit, Germania, Danemarca, Republica Cehă, Bulgaria și Letonia în cazul operațiunii Triton, Danemarca, Republica Cehă,

<i>Progresele înregistrate</i>	<ul style="list-style-type: none"> • În Lampedusa (Italia) funcționează deja primul punct de acces. • Primul punct de acces din Lesbos (Grecia) va începe să funcționeze în zilele următoare. • Au început transferurile spre alte state membre. • Echipetele de sprijin pentru gestionarea migrației sunt operaționale. • Au avut loc primele relocări. • Frontex sprijină misiunile de returnare.
<i>Etapele următoare</i>	<ul style="list-style-type: none"> • În Italia trebuie să funcționeze, până la sfârșitul anului, șase puncte de acces în total. • În Grecia trebuie să funcționeze, până la sfârșitul anului, cinci puncte de acces în total. • Statele membre trebuie să dea curs cererilor de experți și de echipamente necesare echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, pentru a le permite acestora să devină complet operaționale. • Statele membre trebuie să notifice câte locuri de transfer și de relocare vor pune la dispoziție și să precizeze capacitățile de primire. • Trebuie reluate returnările din Grecia în Pakistan. • Statele membre trebuie să pună la dispoziție resurse adecvate pentru operațiunile comune Triton și Poseidon ale Frontex.

III. SPRIJINUL BUGETAR

În urmă cu trei săptămâni, Comisia s-a angajat să consolideze neîntârziat sprijinul financiar. De atunci, Comisia a propus bugete rectificative prin care resursele financiare destinate soluționării crizei refugiaților sunt suplimentate cu **1,7 miliarde EUR în 2015 și 2016**.

Sunt incluse aici:

- asistența de urgență suplimentară acordată deja în 2015 în cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare și al Fondului pentru securitate internă – componenta Frontiere (100 de milioane EUR) (a se vedea anexa 8);
- suplimentarea cu 120 de posturi a celor trei agenții principale (60 de posturi pentru Frontex, 30 pentru EASO și 30 pentru Europol);
- suplimentarea fondurilor pentru Instrumentul european de vecinătate (300 de milioane EUR) și redistribuirea altor fonduri ale UE, astfel încât Fondul fiduciar al UE pentru Siria să poată ajunge la cel puțin 500 de milioane EUR în acest an;
- majorarea cu 500 de milioane EUR a fondurilor destinate ajutorului umanitar (200 de milioane EUR în 2015 și 300 de milioane EUR în 2016) pentru ajutorarea directă a refugiaților, în special prin UNHCR, Programul Alimentar Mondial și alte organizații relevante; măsura vizează satisfacerea nevoilor de bază ale refugiaților, cum ar fi hrana și adăpostul;

Norvegia, Suedia, Portugalia, Polonia, Letonia, Germania, Croația, Țările de Jos, Finlanda, Italia, Franța, Spania, Belgia, Regatul Unit și România în cazul operațiunii Poseidon.

- prevederea unor angajamente suplimentare în valoare de 600 de milioane EUR în 2016 pentru majorarea finanțării de urgență în probleme de migrație (94 de milioane EUR), pentru sprijinirea pachetului de transfer (110 milioane EUR), pentru majorarea resurselor umane și financiare ale Frontex, EASO și Europol (aproximativ 86 de milioane EUR pentru asistență la returnări și în punctele de acces, precum și pentru consolidarea agențiilor) și pentru suplimentarea finanțării destinate statelor membre cele mai afectate de criza refugiaților (310 milioane EUR).

În total, fondurile disponibile pentru a face față crizei refugiaților se vor ridica la **9,2 miliarde EUR în 2015 și 2016.**

Parlamentul European și Consiliul au acționat rapid pentru adoptarea modificărilor la bugetul pentru 2015. Comisia a adoptat apoi modificări la bugetul pentru 2016 și în prezent **adresează autorității bugetare cererea de a se angaja să trateze într-o procedură accelerată similară și bugetul pentru 2016.**

Este crucial ca cheltuielile naționale să fie distribuite în prezent astfel încât să consolideze eforturile europene generale în plus față de această consolidare substanțială a cheltuielilor de la bugetul UE legate de migrație. Acest lucru a fost recunoscut de către șefii de stat sau de guvern din UE la 23 septembrie, ceea ce a pus în evidență necesitatea ca **guvernele naționale să contribuie financiar în aceeași măsură ca UE** în eforturile depuse pentru:

- sprijinirea nevoilor urgente ale refugiaților prin **UNHCR, Programul Alimentar Mondial²⁴ și alte agenții** în valoare de cel puțin 1 miliard EUR. Întrucât din bugetul UE este prevăzut un sprijin suplimentar de 200 de milioane EUR în anul curent și de 300 de milioane EUR în anul următor, este necesar ca din bugetele naționale să fie angajate 500 de milioane EUR.

De la 23 septembrie, zece state membre²⁵ s-au angajat să efectueze contribuții suplimentare, totalul ajungând la aproximativ 275 de milioane EUR. În realitate însă, peste 80 % din această sumă reprezintă angajamentul a numai două state membre, și anume Regatul Unit și Germania. **Continuă astfel să existe un deficit de peste 225 de milioane EUR;**

- sprijinirea unei suplimentări substanțiale a **Fondului fiduciar regional al UE ca răspuns la criza siriană.** Comisia le adresează statelor membre cererea de a contribui împreună cu aceeași sumă furnizată din bugetul UE, și anume cu 500 de milioane EUR.

Deși Siria se află în miezul crizei actuale și fondul fiduciar menționat reprezintă un instrument rapid și flexibil, răspunsul statelor membre a fost până în prezent unul minim, numai două state angajându-se să își ofere sprijinul: Italia cu 3 milioane EUR și Germania cu 5 milioane EUR. **Continuă astfel să existe un deficit total de 492 de milioane EUR;**

- sprijinirea, din contribuții naționale, a **Fondului fiduciar de urgență pentru stabilitate și abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa.** Comisia consideră că suma contribuțiilor naționale ar trebui să fie pe măsura finanțării din bugetul UE în valoare de 1,8 miliarde EUR. Și în acest caz,

²⁴ Printre primii 10 donatori la Programul Alimentar Mondial în 2015 se află patru state membre, și anume Regatul Unit, Germania, Țările de Jos și Suedia (sursa: Programul Alimentar Mondial, 6 octombrie 2015).

²⁵ Cipru, Republica Cehă, Finlanda, Germania, Italia, Letonia, Luxemburg, Polonia, Spania și Regatul Unit.

sprijinul la care s-au angajat statele membre este unul neglijabil. Până în prezent s-au angajat numai trei state membre – Luxemburg, Germania și Spania – cu 3 milioane EUR fiecare. Șase state membre²⁶ și-au confirmat neoficial contribuțiile, fără însă a comunica sume clare. Patru state membre²⁷ au comunicat că este „foarte probabil” să contribuie și alte patru²⁸ analizează încă această posibilitate. Două țări din afara UE²⁹ au evocat neoficial posibilitatea de a contribui în total cu aproximativ 9 milioane EUR. **Continuă astfel să existe un deficit enorm de 1 791 de milioane EUR.**

Resursele financiare sunt indispensabile pentru a putea atât să atenuăm situația critică în care se află refugiații, cât și să începem combaterea cauzelor profunde. Este imperios să se recupereze rapid decalajul dintre sprijinul efectiv la care s-au angajat până în prezent doar câteva state membre și nevoile identificate de Consiliul European (a se vedea anexa 7).

<p><i>Progresele înregistrate</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Parlamentul European și Consiliul au adoptat, la propunerea Comisiei, majorarea cu 800 de milioane EUR a fondurilor pentru sprijinirea politicilor în materie de refugiați și migrație în 2015. • Autoritatea bugetară analizează în prezent o nouă majorare cu 900 de milioane EUR pentru 2016.
<p><i>Etapele următoare</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Parlamentul European și Consiliul ar trebui să adopte modificările la bugetul pentru 2016, astfel cum au fost propuse de Comisie. • Statele membre trebuie să își completeze angajamentul de a contribui cu 500 de milioane EUR la ajutorul umanitar acordat refugiaților, pentru a se atinge astfel suma de 1 miliard EUR. • Statele membre trebuie să contribuie cu o sumă echivalentă cu cea alocată din bugetul UE la Fondul fiduciar al UE pentru Siria, și anume cu 500 de milioane EUR, și la Fondul fiduciar al UE pentru Africa, și anume cu 1,8 miliarde EUR.

În acest context, au apărut întrebări despre tratamentul cheltuielilor suportate pentru gestionarea crizei refugiaților în cadrul **Pactului de stabilitate și de creștere**. Comisia a confirmat că, în cazul în care primește o cerere specială din partea unui stat membru, va examina dacă și în ce mod acest lucru este posibil în cadrul normelor existente ale Pactului de stabilitate și de creștere. Este vorba aici și de flexibilitatea, prevăzută în pact, de a reacționa la circumstanțe neprevăzute și la evenimente neobișnuite.

Această evaluare ar trebui să aibă loc de la caz la caz, în cadrul analizei documentelor bugetare naționale. Ea ar trebui să se bazeze pe dovezi cu privire la costurile nete suportate, în conformitate cu metodologia convenită pentru aplicarea pactului.

²⁶ Belgia, Danemarca, Franța, Italia, Malta și Regatul Unit.

²⁷ Austria, Țările de Jos, Finlanda și Suedia.

²⁸ Republica Cehă, Estonia, Letonia și Grecia.

²⁹ Norvegia și Elveția.

IV. PUNEREA ÎN APLICARE A DREPTULUI UE

Sistemul european comun de azil se bazează pe ajutorarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională și pe returnarea migranților care nu au dreptul să rămână pe teritoriul UE. Pentru a pune acest lucru în practică, UE dispune în prezent de un set solid de norme comune în materie de azil și de migrație neregulamentară. Este necesar însă ca aceste norme să fie aplicate în mod corespunzător.

Un exemplu al eforturilor depuse de Comisie pentru a promova punerea efectivă în aplicare a normelor menționate vine din domeniul returnării, domeniu în care Comisia a ajutat statele membre să înțeleagă consecințele normelor. Comisia a purtat dialoguri specifice cu statele membre pentru a pune în evidență măsurile care trebuie luate pentru îndeplinirea obligației de a asigura aplicarea returnării. Statele membre ar trebui să asigure prezența fizică a migranților în situație neregulamentară care trebuie returnați și, ca măsură legitimă de ultimă instanță, să recurgă la luarea în custodie publică atunci când acest lucru este necesar pentru a preveni fuga migranților în situație neregulamentară. Atât timp cât există o probabilitate rezonabilă de îndepărtare, posibilitatea unei astfel de măsuri nu ar trebui să fie subminată de încetarea prematură a luării în custodie publică. În sfârșit, punerea concretă în aplicare a deciziilor de returnare poate fi influențată fundamental atât de rapiditatea procesului decizional, cât și de disponibilitatea personalului și de existența unei capacități suficiente de custodie publică.

Din august, Comisia a trimis **scrisori administrative** cu privire la Regulamentul privind sistemul european pentru compararea datelor dactiloscopice ale solicitanților de azil (Eurodac) către cinci state membre și cu privire la punerea corectă în aplicare a Directivei privind returnarea către zece state membre. Referitor la Regulamentul privind Eurodac au răspuns toate statele membre în cauză, iar Comisia evaluează în prezent răspunsurile pentru a vedea dacă acestea sunt suficiente sau dacă ar trebui lansate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Referitor la Directiva privind returnarea s-a primit un singur răspuns³⁰ până acum. Comisia așteaptă restul răspunsurilor și apoi va evalua rapid situația. O altă scrisoare administrativă a fost adresată unui stat membru referitor la conformitatea cu Directiva privind procedurile de azil, Directiva privind condițiile de primire și Codul frontierelor Schengen.

În ceea ce privește cele **40 de decizii adoptate în septembrie cu privire la încălcări potențiale sau reale** ale Directivei privind procedurile de azil, ale Directivei privind condițiile de primire și ale Directivei privind calificările profesionale, în plus față de cele 34 de cazuri deschise înaintea datei respective, Comisia nu a primit niciun răspuns până în prezent. Dată fiind importanța deosebită a acestor acte normative, statele membre sunt rugate insistent să răspundă cât mai devreme posibil în termenul de două luni.

Când va fi necesar, Comisia va continua, cu rapiditate și eficacitate, procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, pentru a asigura conformitatea deplină cu legislația UE din acest domeniu (a se vedea anexa 6).

În cadrul acțiunilor prioritare identificate în septembrie s-a subliniat necesitatea ca **Grecia** să beneficieze de o atenție deosebită. Începând din 2010-2011, statele membre nu mai pot să returneze solicitanți de azil către Grecia. În 2010, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat mai multe încălcări ale Convenției europene a drepturilor omului. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat ulterior că nu poate exista prezumția că statele membre

---

³⁰ Italia.

respectă drepturile fundamentale ale solicitanților de azil dacă acestea returnează persoane în Grecia în temeiul Regulamentului Dublin.

După cum s-a menționat mai sus, Comisia a alocat resurse substanțiale pentru a ajuta Grecia. Statele membre încep acum să contribuie la aceste eforturi și, într-o perioadă scurtă de timp, s-au înregistrat progrese semnificative. Faptul că echipele de sprijin pentru gestionarea migrației au fost constituite și au început să funcționeze permite în prezent abordarea principalelor lipsuri care stau la baza suspendării efective a transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin. Se extind instalațiile de primire și se revine la un sistem solid de soluționare a cererilor de azil.

Progresele înregistrate până în prezent sunt încurajatoare și trebuie să continue. Pornind de la acestea, **Comisia va analiza situația până la 30 noiembrie 2015 și, dacă toate condițiile sunt întrunite, va recomanda Consiliului European din decembrie 2015 sau din martie 2016 să confirme reluarea transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin către Grecia.**

Mai multe state membre au invocat de curând **reintroducerea temporară a controalelor la frontieră** în temeiul Codului frontierei Schengen. Această măsură poate fi justificată în situații excepționale de criză, în special în cazul unor amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un anumit stat membru. Dar ea nu se poate aplica decât pe termen scurt, până la stabilizarea situației.

În prezent, Comisia finalizează evaluarea situației prin adoptarea unui aviz cu privire la prelungirea controalelor temporare la frontieră în Germania, Austria și Slovenia, pe baza Codului frontierei Schengen.

<i>Progresele înregistrate</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Comisia analizează lipsurile constatate în ceea ce privește transpunerea integrală și punerea în aplicare a dreptului UE în statele membre. • Instalațiile de primire sunt în curs de extindere și se creează condițiile pentru un sistem corect de azil și pentru o soluționare corespunzătoare a cererilor de azil în Grecia.
<i>Următoarele etape</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Comisia va asigura urmărirea activă și rapidă a procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în materie de azil și returnare. • Până la 30 noiembrie 2015, Comisia va evalua situația în ceea ce privește transferurile în temeiul Regulamentului Dublin către Grecia.

V. DIMENSIUNEA EXTERNĂ

În Agenda europeană privind migrația s-a subliniat că o politică în materie de migrație poate avea succes numai dacă ea funcționează atât în exteriorul, cât și în interiorul Uniunii. Europa trebuie întotdeauna să îi primească pe cei care au nevoie de protecție. Dar este în interesul tuturor să se combată de la rădăcină crizele care îi obligă pe refugiați să își părăsească țara și să se angajeze în călătorii foarte periculoase.

În centrul acțiunilor prioritare și al Comunicării comune a Comisiei și a Înaltului Reprezentant/vicepreședinte de luna trecută³¹ s-a aflat ideea de a plasa migrația în prim-planul preocupărilor externe ale UE. Acest lucru a fost demonstrat prin angajamentele de finanțări suplimentare menționate mai sus. Trebuie amintită însă și ofensiva diplomatică dusă în

³¹ JOIN(2015) 40, 9 septembrie 2015.

prezent, deoarece, în contextul acesteia, migrația a fost plasată și în centrul dialogurilor bilaterale, regionale și multilaterale.

Turcia este un partener esențial. Alături de Liban și Iordania, aceasta a suportat partea cea mai grea a eforturilor umanitare pentru adăpostirea refugiaților sirieni. Având în vedere poziția sa geografică, Turcia este principalul canal de trecere pentru migrații care sosesc în Balcanii de Vest. Turcia a demonstrat că are capacitatea de a lua măsuri decisive pentru combaterea introducerii ilegale de persoane. În planul detaliat de acțiune în materie de migrație, pe care președintele Juncker l-a prezentat la 5 octombrie președintelui Erdoğan, sunt prevăzute o serie de măsuri concrete atât pentru sprijinirea migraților, a refugiaților și a comunităților-gazdă, cât și pentru consolidarea cooperării în vederea prevenirii migrației neregulate. Acțiunile cuprinse în acest plan sunt acțiuni pe termen scurt, mediu și lung. **Comisia poartă în prezent discuții intense cu autoritățile turce pentru finalizarea planului de acțiune.**

Cooperarea cu Turcia a constituit, de asemenea, un aspect esențial al **Conferinței la nivel înalt privind ruta est-mediteraneană/a Balcanilor de Vest**, convocată la 8 octombrie de Înalțul Reprezentant/vicepreședintele Comisiei și Președinția luxemburgheză. În cadrul acestei întruniri au fost convenite mai multe măsuri concrete de promovare a unei cooperări mai eficiente cu țările partenere de-a lungul rutei, cum ar fi prin sprijinirea țărilor de prim azil și de tranzit, și au fost subliniate problemele mai ample legate de combaterea cauzelor profunde și a introducerii ilegale de persoane³².

Înalțul Reprezentant/vicepreședintele a desfășurat o intensă activitate diplomatică în vederea ajungerii la un acord în criza din **Libia**. Aceste eforturi politice și financiare au fost depuse în sprijinul Reprezentantului special al Secretarului General al ONU, Bernardino León, care, la 8 octombrie, a prezentat tuturor participanților la dialogul politic textul final al acordului politic libian. Atenția este dirijată în prezent spre aprobarea acestui acord de către părți, caz în care UE are pregătit un pachet substanțial și imediat de sprijin pentru noul guvern de uniune națională, de care va beneficia populația libiană. Consiliul Afaceri Externe din 12 octombrie a adoptat concluzii în această privință.

La 7 octombrie, **operația militară a UE în zona central-sudică a Mării Mediterane – EU NAVFOR MED operația SOPHIA** – a trecut la a doua fază în apele internaționale, după ce a îndeplinit cu succes obiectivele primei faze (supravegherea și evaluarea rețelelor de călăuze și traficanți), contribuind la salvarea a peste 3 000 de persoane. În a doua fază vor putea fi desfășurate, în marea liberă, acțiuni de urcare la bord, percheziție, sechestrare și deviere în cazul navelor suspectate că sunt folosite pentru introducerea ilegală sau traficul de persoane, ceea ce va contribui la aducerea călăuzelor suspectate în fața justiției. Această abordare reprezintă o evoluție esențială în activitatea de perturbare a modelului de afaceri al traficanților/călăuzelor și s-a bucurat de un important sprijin politic în cadrul Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2240, adoptată la 9 octombrie.

Prezidat de Înalțul Reprezentant/vicepreședinte, Consiliul Afaceri Externe a adoptat, la 12 octombrie, concluzii privind criza din **Siria**, pe baza cărora UE își va mări nivelul de angajament în sprijinul eforturilor internaționale conduse de ONU pentru găsirea unei soluții politice la conflict. Înalțul Reprezentant/vicepreședintele colaborează activ cu toți principalii actori regionali și internaționali, cum ar fi SUA, Rusia, Arabia Saudită, Iran, Turcia și Irak. SEAE a luat măsuri pentru consolidarea sprijinului acordat opoziției politice din interiorul și

---

³² Acest document poate fi consultat la următoarea adresă: <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2015/10/08-western-balkans-route-conference-declaration/>

din exteriorul Siriei ca parte la un proces de tranziție și continuă să faciliteze apropierea și unificarea numeroaselor segmente politice și militare în cadrul unei strategii comune. La 7 și 9 septembrie, SEAE a desfășurat, împreună cu trimisul special al ONU, Staffan de Mistura, consultări detaliate cu specialiști în mediere, în special din Rusia, Iran, Egipt și Arabia Saudită, și cu trimiși ai statelor membre în Siria. UE participă în mod activ și la unele dintre grupurile de lucru instituite de grupul restrâns al coaliției globale împotriva Da'esh, în special pe teme precum stabilizarea, luptătorii teroriști străini, combaterea finanțării terorismului. Punerea în aplicare a strategiei regionale a UE pentru Siria și Irak, precum și a măsurilor impuse de amenințarea pe care o reprezintă Da'esh, este în curs.

Migrația a constituit o temă-cheie a discuțiilor purtate între reprezentanții instituțiilor UE și cei ai statelor membre **în cadrul celei de a 70-a Adunări Generale a Organizației Națiunilor Unite**, care a avut loc la sfârșitul lunii septembrie. În acest context s-a subliniat necesitatea unui răspuns mai proactiv și a unui angajament sporit din partea comunității internaționale pentru a face față provocărilor reprezentate de migrație și de mobilitatea persoanelor, în special în ceea ce privește criza refugiaților sirieni.

Planul de acțiune al UE **împotriva introducerii ilegale de migranți**, care a fost prezentat în luna mai³³, se află în curs de realizare, la fel ca și operațiunile de asigurare a aplicării legii atât din interiorul, cât și din afara UE – de exemplu, în Etiopia și în Niger se desfășoară campanii de prevenire la sursă a introducerii ilegale de persoane.

Noua prioritate acordată problemelor legate de migrație va beneficia de o atenție deosebită **în cadrul Summitului privind migrația** care va avea loc la **Valletta** în luna următoare (11-12 noiembrie). Summitul face obiectul unor pregătiri intense cu partenerii africani. El va constitui un prilej de a demonstra că atât UE, cât și partenerii săi africani pot duce la îndeplinire acțiuni concrete pentru a aborda cauzele profunde ale migrației neregulate și pentru a garanta că migrația și mobilitatea persoanelor se desfășoară în condiții de ordine, siguranță, legalitate și responsabilitate. Fundamental pentru astfel de parteneriate este ca UE să își sprijine partenerii, oferind asistență financiară, cunoștințe și competențe de specialitate, încredere în cooperare și în realizarea unor eforturi comune. Ca atare, succesul acestor parteneriate nu este posibil fără un efort comun în vederea unui angajament financiar major la Fondul fiduciar de urgență al UE pentru Africa (a se vedea punctul III de mai sus).

<i>Progresele înregistrate</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Noua ofensivă diplomatică din domeniul migrației s-a concretizat printr-o serie de reuniuni la nivel înalt organizate de Înalțul Reprezentant/vicepreședinte și de comisari. • Au fost îndeplinite obiectivele primei faze a EU NAVFOR MED operația Sophia.
<i>Etapele următoare</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Finalizarea planului de acțiune cu Turcia. • Înalțul Reprezentant/vicepreședinte a prevăzut pentru 20-21 octombrie dialoguri la nivel înalt cu Etiopia, Uniunea Africană și Somalia. • Se află în curs a doua fază a EU NAVFOR MED operația Sophia. • UE urmează să sprijine formarea unui nou guvern de uniune națională în Libia. • UE trebuie să își mărească nivelul de angajament în sprijinul eforturilor internaționale conduse de ONU pentru găsirea unei soluții politice la conflictul din Siria. • La Valletta urmează să aibă loc un summit privind migrația.

³³ COM(2015) 285 final.

VI. CONCLUZIE

Măsurile operaționale și bugetare care au fost menționate mai sus sunt menite să ofere sprijinul necesar astfel încât sistemul de migrație al UE să reîntre pe un făgaș normal, în care normele sunt aplicate în mod corespunzător, și să fie suficient de robust pentru a putea reacționa la inevitabilele vârfuri de migrație. Este indispensabil să se refacă stabilitatea la frontiera externă. Acest aspect se află **în centrul angajamentului Comisiei de a prezenta, până la sfârșitul anului, propuneri de dezvoltare a unui sistem european pe deplin operațional de poliție de frontieră și pază de coastă**, ca o recunoaștere a faptului că statele membre trebuie să fie sprijinite într-o mai mare măsură în provocarea reprezentată de gestionarea frontierelor externe ale Europei.

Rezumatul concluziilor specifice

- Statele membre ar trebui să își prezinte rapid contribuțiile în conformitate cu evaluarea necesarului efectuată de agențiile UE pentru aplicarea abordării de tip „hotspot”.
- Italia și Grecia ar trebui să își mărească capacitățile de primire.
- Statele membre ar trebui să își notifice capacitățile de găzduire a persoanelor transferate.
- Statele membre ar trebui să își asume angajamente clare cu privire la numărul de persoane pe care le vor transfera din acest moment până la sfârșitul anului.
- Statele membre ar trebui acum să furnizeze Comisiei informații cu privire la numărul de persoane pe care le vor reloca în următoarele șase luni și cu privire la locul din care acestea vor fi relocalate.
- Statele membre ar trebui să pună rapid în aplicare planul de acțiune al UE privind returnarea, propus de Comisie, pentru a se putea crea un sistem eficace de returnare la nivelul UE.
- Până la sfârșitul anului 2015, UE ar trebui să trimită ofițeri de legătură europeni în materie de migrație în unsprezece țări terțe.
- Statele membre ar trebui să contribuie substanțial la mecanismul de protecție civilă al UE.
- Statele membre ar trebui să pună la dispoziție suficiente resurse pentru operațiunile comune Triton și Poseidon ale Frontex.
- Statele membre ar trebui să contribuie pe măsura finanțării din partea UE la eforturile depuse pentru sprijinirea UNHCR, a Programului Alimentar Mondial și a altor organizații internaționale, a Fondului fiduciar al UE pentru Siria și a Fondului fiduciar al UE pentru Africa.
- Parlamentul European și Consiliul ar trebui să adopte proiectul de buget rectificativ pentru 2016, astfel cum a fost propus de Comisie.
- Când va fi necesar, Comisia va continua, cu rapiditate și eficacitate, procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, pentru a asigura conformitatea deplină cu

acquis-ul în materie de azil și returnare.

- Comisia va analiza, până la 30 noiembrie 2015, dacă sunt întrunite toate condițiile pentru a recomanda Consiliului European din decembrie 2015 sau din martie 2016 să confirme reluarea transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin către Grecia.
- Comisia își va finaliza avizul cu privire la prelungirea controalelor temporare la frontieră în Germania, Austria și Slovenia, pe baza Codului frontierelor Schengen.
- Comisia va finaliza planul de acțiune cu Turcia.

Lista anexelor

Anexa 1: Realizarea acțiunilor prioritare

Anexa 2: Grecia – Raport privind situația la 11 octombrie 2015

Anexa 3: Italia – Raport privind situația la 11 octombrie 2015

Anexa 4: Harta punctelor de acces desemnate în Grecia

Anexa 5: Harta punctelor de acces desemnate în Italia

Anexa 6: Punerea în aplicare a sistemului european comun de azil

Anexa 7: Angajamentele financiare ale statelor membre pentru sprijinirea nevoilor în materie de migrație

Anexa 8: Sprijinul financiar acordat statelor membre din Fondul pentru azil, migrație și integrare și din Fondul pentru securitate internă

Anexa 9: Funcționarea Acordului de readmisie dintre UE și Pakistan în 2012-2014